

των διάφοροι γνωρίζονται αἱ κατ' εἶδος μεταβολαὶ καὶ ὑπο-
 διαιρέσεις, τὰς ὁποίας ἀνάγκη εἶναι προσεκτικῶς νὰ μελετή-
 σωμεν. Τῆς μὲν οὖν Ἰωνικῆς Διαλέκτου τὰ κεφαλαιωδέστερα
 κατὰ μέρος ἰδιώματα μᾶς τὰ ἐρμηνεύει ὁ Ἡρόδοτος, βιβ. α.
 § 142, ὡς καὶ ἐν τοῖς προλεγομένοις ἐσημειώσαμεν. Καὶ
 ἰδοὺ αὖθις τὸ αὐτὸ τοῦ Συγγραφέως παράγραφον. « Οἱ δὲ
 » Ἴωνες οὗτοι . . . Γλῶσσαν οὐ τὴν αὐτὴν νενομίκασι, ἀλλὰ
 » τρόπους τέσσερας παραγωγέων. Μίλητος μὲν αὐτέων πρώτη
 » κέεται πόλις πρὸς μεσαμβρίην. Μετὰ δὲ, Μυοῦς τε, καὶ
 » Πριήνη. αὗται μὲν ἐν τῇ Καρίῃ κατοίηκται, κατὰ ταυτὰ
 » διαλεγόμεναί σφι. (Καὶ ἰδοὺ μία εἰδικὴ τῶν πόλεων αὐτῶν
 » Διάλεκτος) Αἱ δὲ ἐν τῇ Λυδίῃ, Ἐφεσος, Κολοφῶν, Λέ-
 » βεδος, Τέως, Κλαζομεναί, Φώκαια. Αὗται δὲ αἱ πόλιες,
 » τῆσι πρότερον λεχθεῖσσι, ὁμολογεῦσι κατὰ Γλῶσσαν οὐ-
 » δὲν, σφι δὲ ὁμοφωνέουσι. » Καὶ ἰδοὺ δευτέρα εἰδικὴ Διά-
 λεκτος τῶν πόλεων αὐτῶν, τῆς ὁποίας τὸ μὲν, ὡς πρὸς
 τὴν Κοινὴν Γλῶσσαν ὁμογενὲς καὶ ὁμόφωνον εὐφρέζατα τὸ
 ἐρμηνεύει ὁ Συγγραφεὺς διὰ τοῦ πρὸς ἀλλήλας ὁμοφωνέουσι.
 Τὸ δὲ παρηλλαγμένον καὶ διαφορετικὸν τῆς χωρικῆς ὁμιλίας,
 σαφέστατα τὸ ἐξηγεῖ, διὰ τοῦ μηδόλως κατὰ γλῶσσαν ὁμο-
 λογεῦσι, ἤτοι δὲν ὁμιλοῦν ὁμοίως μὲ τοὺς ἄλλους. Ὅπερ
 ἐσιν ἢ κυρίως διαφορὰ μιᾶς εἰδικῆς Διαλέκτου. Αὐτὴν ταύτην
 τὴν διαφορὰν τὴν βλέπομεν διαρκοῦσαν μέχρι τῆς σήμερον εἰς
 τὰ κατὰ τόπους καὶ χώρας τῆς Ἑλλάδος ἐν χρήσει ὄντα δη-
 μοτικὰ ἰδιώματα. Ἐπιφέρει δὲ ὁ Συγγραφεὺς « Ἐπι δὲ τρεῖς
 » ὑπόλοιποι Ἰάδες πόλιες, τῶν αἱ δύο μὲν νήσους οἰκέαται
 » Σάμον τε, καὶ Χίον. Ἡ δὲ μία ἐν τῇ Ἠπειρῷ ἰδρυται,
 » Ἐρυθραί. Χίοι μὲν νυν, καὶ Ἐρυθραῖοι κατὰ ταυτὸ δια-
 » λέγονται. Σάμιοι δὲ ἐπ' ἐωυτῶν μῦνοι. » Καὶ ἰδοὺ δὴ
 ἄλλαι τῆς Ἰωνικῆς μερικώτεραι Διάλεκτοι. Ὅθεν συμπεραίνει

